

Arrest

nr. 55 683 van 8 februari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 29 oktober 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 september 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 december 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 18 december 2009 het Rijk binnen en diende op 21 december 2009 een asielaanvraag in. Op 30 september 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Srilankaanse nationaliteit te beschikken, tot de Tamil-bevolkingsgroep te behoren en afkomstig te zijn uit het dorp Tholpuram in de gemeente Chulipuram, divisie Jaffna in het district Jaffna. Zowel voor als tijdens het vredesbestand kwam uw schoonbroer die een hoge functie had bij de "Liberation Tigers of Tamil Eelam" ("LTTE") een aantal keer eten bij u en uw echtgenote. Hij regelde voor jullie ook een woning in Tholpuram en bezorgde u geld om een "tuktuk" (motorfietstaxi) aan te kopen. Zo begon u de LTTE te helpen tijdens hun feesten. U hielp bij het aanbrengen van versieringen en plaatste op uw "tuktuk", net als de andere chauffeurs, een luidspreker om de feesten

aan te kondigen en patriottische liedjes te spelen. Op 08/04/2007 werd u opgepakt door Srilankaanse militairen en de "People's Liberation Organisation of Tamil Eelam" ("PLOTE"). U werd door "PLOTE" in samenwerking met de Srilankaanse militairen 43 dagen vastgehouden. Omdat uw schoonbroer een hoge functie had bij de "LTTE" werd u ook verdacht van lidmaatschap van de "LTTE". Uw schoonvader kon u vrijkopen met de hulp van een politicus van de "United National Party" (UNP), Babiyan en dit tegen de betaling van 300.000 Srilankaanse roepies (1993 euro). U diende zich wekelijks te melden. Later werd Babiyan doodgeschoten. Daarom durfde u daar niet langer blijven wonen. Bovendien werden veel "tuktuk"-rijders gearresteerd en u durfde uw beroep niet langer uit te oefenen.

In mei 2008 verhuisde u naar uw ouders in Karainagar om er uw vader te helpen bij de visvangst. Op 23/07/2008 werd u, toen u van het strand kwam en naar huis ging, aangehouden door leden van de "Eelam People's Democratic Party" ("EPDP") en door militairen van de Srilankaanse marine. U werd opnieuw verdacht van lidmaatschap van de "LTTE" en u werd ondervraagd over uw schoonbroer. U werd hierbij gemarteld. U viel flauw. Ze brachten u weg en lieten u achter aan de kust bij de crematieplaats van Punnalai. Een voorbijganger merkte u op. Hij herkende u als de schoonzoon van Krishnar en bracht uw schoonvader op de hoogte. Uw schoonvader kwam u met de auto ophalen en bracht u naar het privé-ziekenhuis van dokter Kannah. In het ziekenhuis kwam u tot bewustzijn. U diende voor de veiligheid van dokter Kannah, nadat u de eerste zorgen werden toegebracht, zo snel mogelijk het ziekenhuis te verlaten. Uw schoonvader benaderde de smokkelaar Mohammed Nana. Mohammed Nana kwam naar het ziekenhuis en vertelde dat hij voor u een "clearance" zou regelen voor 300.000 Srilankaanse roepies. Na elf dagen in het ziekenhuis te hebben verbleven ging u met hem mee.

Op 12/09/2008 verlieten jullie Sri Lanka per vliegtuig. U gebruikte daarbij uw persoonlijk paspoort dat een reisagent voor u had geregeld. Na een transit in een u onbekend land kwamen jullie aan in Togo. U verbleef in Togo tot 17/12/2009. Daar vernam u dat uw echtgenote was aangevallen door twee personen in een witte bestelbus die naar u kwamen vragen. Deze personen probeerden haar te verkrachten en smeten de olielamp van het huis naar haar. Uw echtgenote werd behandeld in het privé-ziekenhuis van dokter Kannah. Na uw verblijf in Togo vloog u naar België waar u de volgende dag aankwam. Op 21/12/2009 vroeg u asiel aan.

Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten neer: een kopie van uw identiteitskaart, uw geboortecertificaat en de geboortecertificaten van uw echtgenote en twee kinderen, jullie huwelijkscertificaat, aangifte van diefstal van uw portefeuille bij de politie van Brussel Hoofdstad Elsene, een foto waarop uw echtgenote haar litteken toont, een webartikel betreffende de moord op Babiyan, een kopie van jullie gezinskaart, een medisch verslag en een kopie van een attest betreffende de behandeling van uw echtgenote in de "Kannah Clinic".

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka diende te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Geneefse Vluchtelingenconventie of uit een reëel risico op ernstige schade zoals omschreven in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka alsnog bedoelde vrees of bedoeld risico meent te moeten koesteren. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan de vervolgingsgronden waar u zich op beroept: namelijk dat u door "PLOTE", de "EPDP" en de militairen met inbegrip van de marine wordt geveiseerd als lid van de "LTTE" omdat u als "tuktuk"-chauffeur de feesten van de LTTE aankondigde en omdat uw schoonbroer een hoge functie had bij de "LTTE". Eerst en vooral is het immers niet geloofwaardig dat u in het district Jaffna een "tuktuk"-chauffeur was. U legt daar geen enkel begin van bewijs van neer. Bovendien bleek uw kennis van het district Jaffna te gering om geloof te hechten aan uw verklaard beroep. Zo bleek uw adres niet correct. U verklaarde dat het dorp Tholpuram en de gemeente Chulipuram in de divisie Jaffna liggen in het district Jaffna liggen (CGVS p. 3). Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier liggen Tholpuram en Chulipuram in een andere divisie dan Jafna. Voor een persoon die als "tuktuk"-chauffeur heel het district Jaffna bediende (CGVS p. 3) is deze onwetendheid onaannemelijk. Verder bleek u wel over een beperkte kennis te beschikken aangaande een aantal gebeurtenissen in het district Jaffna de laatste jaren dat u daar verbleef maar over nogal wat meer zaken bleek u niet op de hoogte. Zo kon u behalve een verwijzing naar uw relaas en een aanslag in Sathiyakadu in mei 2007 geen andere incidenten, aanslagen, belangrijke gebeurtenissen, ontvoeringen, ... aanhalen de laatste jaren dat u in Sri Lanka verbleef. U kon ook geen voorbeelden geven van dergelijke incidenten waarover u anderen hoorde praten of die u in de krant had gelezen, op tv had gezien of op de radio had vernomen (CGVS p. 8). Evenmin kon u concrete voorbeelden geven van "hartals" (algemene stakingen) na de beëindiging van het vredesbestand. Uw antwoord beperkte er zich toe dat het er veel waren en dat ze bekend werden

gemaakt met pamfletten en dat u er nooit aan deelnam. Gezien deze "hartals" ook uw professionele activiteiten als "tuktuk"-chauffeur moeten hebben getroffen, is het onaannemelijk dat u daarvan niet op de hoogte was. U kon ook geen concrete voorbeelden geven van "cordon and search" operaties in het district Jaffna. Uw antwoorden beperkten zich tot een aantal jaartallen voor het vredesbestand en tot na de sluiting van de A9-weg. Gevraagd naar wanneer die laatste waren herhaalde u uw antwoord van na de sluiting. Opnieuw gevraagd naar wanneer dat dan was antwoordde u dat dat één keer en soms vier keer per maand plaats vond (CGVS p. 10). Uw antwoorden op deze vraag komen dan ook vaag en ontwijkend over. Behalve de avondklok en het soms afsluiten van de Jaffna-Palaliweg kon u niet aangeven welke veiligheidsmaatregelen er allemaal van kracht waren in het district Jaffna de laatste jaren dat u daar verbleef (CGVS p. 9). U kon evenmin aangeven op welke manieren allemaal eind 2006 het reizen in het district Jaffna werd bemoeilijkt. Het enige waar u kon naar verwijzen waren naar de lange rijen om de boot en het vliegtuig te nemen om Jaffna te verlaten en de lange wachtrijen om goederen te kopen (CGVS p. 10). Dat u over deze veiligheidsmaatregelen en reisbeperkingen niet op de hoogte was, is voor een "tuktuk"-chauffeur die heel het district Jaffna bediende tevens niet aannemelijk. Bovenstaande vaststellingen maken het dan ook niet aannemelijk dat u het beroep van "tuktuk"-chauffeur uitoefende in het district Jaffna. Daarom is het ook niet geloofwaardig dat u mede om deze redenen zou worden verdacht van lidmaatschap van de "LTTE".

Wat betreft het feit dat u ook omwille van de hoge functie van uw schoonbroer bij de "LTTE" verdacht zou zijn van "LTTE"-lidmaatschap (vragenlijst p. 2 vraag 5) dient te worden opgemerkt dat u weinig over deze man en zijn activiteiten wist ondanks dat u voor de heropleving van het conflict regelmatig contact met hem had, hij jullie financieel en met het vinden van een woning hielp en u daarom door hem activiteiten voor de "LTTE" begon te ontplooien (CGVS p. 13). U wist wel zijn codenaam bij de "Tijgers" en dat hij politieke een leider was van het kamp van Madwadi. Meer kon u daar echter niet over zeggen. Wat hij daarna deed wist u evenmin. Uw antwoord beperkte zich tot dat hij mee deed aan het oplossen van problemen. Ook over wanneer hij bij de "Tijgers" was gegaan, kon u niets meer zeggen dan dat het voor uw huwelijk was. Waar hij aan de strijd deelnam, kon u evenmin aangeven (CGVS p. 15). Betreffende uw banden met de "LTTE" en uw activiteiten voor de "LTTE" tijdens het vredesbestand dient ook te worden opgemerkt dat u niet wist wat de "LTTE" adviseerde aangaande de laatste parlaments- en presidentsverkiezingen toen u nog in Sri Lanka was (CGVS p. 13), waardoor uw band met de "LTTE" nog minder geloofwaardig wordt. Er dient tevens te worden opgemerkt dat u, ondanks uw vrees voor de militairen en de paramilitaire organisaties Sri Lanka hebt verlaten met een paspoort voorzien van al uw persoonlijke identiteitgegevens (CGVS p. 5) waardoor u zich, indien u zou worden verdacht van en vervolgd worden voor lidmaatschap van de "LTTE", blootstelde aan een sterk verhoogd risico op arrestatie. Dit gedrag strookt niet met dat van iemand die zijn land verliet omdat hij vreest vervolgd te worden voor lidmaatschap van de "LTTE" en ondermijnt verder de geloofwaardigheid van het feit dat u vervolgd werd omwille van uw banden met de "LTTE" en daarom Sri Lanka ontvluchtte.

Verder dient te worden opgemerkt dat u aangaande uw asielmotieven een aantal incoherente en intern tegenstrijdige verklaringen aflegde. Zo verklaarde u meermaals dat u zich na uw vrijlating 43 dagen na uw eerste arrestatie op 08/04/2007 gedurende tien maanden wekelijks aanmeldde (CGVS pp. 14, 17). Terzelfder tijd verklaarde u echter dat u in september 2007 te horen kreeg dat u zich nog drie keer diende aan te melden (CGVS p. 17). Dit houdt in dat u zich gedurende vier maanden zou hebben aangemeld.

Verder verklaarde u aanvankelijk dat uw schoonvader een "clearance" om Jaffna te verlaten voor u regelde tegen betaling van 300.000 Srilankaanse roepies maar dat u niet wist hoe hij dat had geregeld (CGVS p. 7). Vervolgens verklaarde u echter dat uw schoonvader de smokkelaar Mohammed Nana benaderde die u kwam opzoeken in het ziekenhuis en dat die u daar vertelde dat hij voor u een "clearance" zou regelen voor 300.000 roepies (CGVS p. 15). Betreffende die "clearance" dient tevens te worden opgemerkt dat u enerzijds verklaarde dat u die afgaf aan de militairen in Colombo maar anderzijds dat u uw "clearance" afgaf in Punnalaikadduwan, de laatste controlepost voor je het gebied van de luchthaven van Palali in het district Jaffna binnenreist, dat u na aankomst op de luchthaven van Colombo geen controle had en in Colombo ook niet en dat u in Colombo niets afgaf aan de militairen (CGVS p. 7).

De omschrijving die u gaf van de aanslag op Babiyan, die tijdens uw eerste arrestatie tussenkwam om u vrij te krijgen en waardoor u zelf begon te vrezen voor uw leven, stemt niet overeen met de informatie die in het door u neergelegde webartikel over deze aanslag is terug te vinden. U verklaarde dat hij werd doodgeschoten toen hij de poort van de tuin van zijn woning verliet en dat de daders wegrenden (CGVS p. 16). Volgens het webartikel dat u neerlegde, werd hij echter neergeschoten door

schutters die hem op zijn motorfiets achtervolgden. Dat u de aanslag op deze persoon die tussenkwam voor uw vrijlating na uw eerste arrestatie niet beter kan omschrijven getuigt van weinig interesse in deze zaak. Dit is des te meer zo daar u na de aanslag op hem niet langer op die plaats durfde te blijven wonen. Het is dan ook weinig aannemelijk dat u door tussenkomst van deze persoon zou zijn vrijgelaten. Ook dient te worden opgemerkt dat u na de aanslag op Babiyon op 21/12/2007 enerzijds niet meer op die plaats durfde te blijven wonen (CGVS p. 14) maar dat u anderzijds toch nog vier of vijf maanden daar verbleef, gezien u pas in mei 2008 naar Karainagar zou zijn getrokken (CGVS p. 2). Aangaande uw opeenvolgende verblijfplaatsen in het district Jaffna legde u ook onsamenhangende verklaringen af. Eerst verklaarde u dat u aanvankelijk in Karainagar woonde tot 2008. Vervolgens verklaarde u dat u aanvankelijk in Tholpuram woonde maar in mei 2008 verhuisde naar Karainagar om ten slotte te verklaren dat u van 1996 tot heden in Tholpuram verbleef (CGVS pp. 2-3).

Uit wat voorafgaat kan dus worden besloten dat er geen enkele reden is waarom u niet naar Sri Lanka zou kunnen terugkeren. Uit de richtlijnen van het UNHCR "UNHCR Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum-Seekers From Sri Lanka" (dd.5 juli 2010) blijkt dat de oorlog op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Srilankaanse leger op "LTTE". De situatie is sindsdien gevoelig verbeterd en er wordt werk gemaakt om het hoog aantal "IDP's" die zich in de vluchtelingenkampen bevinden te hervestigen, terwijl personen die verdacht zijn van banden met "LTTE" in 'High Security Camps' blijven. In het licht van de gewijzigde situatie in Sri Lanka is het profiel van een Tamil afkomstig uit het noorden of het oosten niet meer voldoende om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming. Elk dossier dient individueel te worden behandeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut hangt er vooral van af of de kandidaat-vluchteling aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot een van de door het "UNHCR" opgesomde risicoprofielen behoort. Personen die verdacht worden van banden met "LTTE", zoals u in uw geval trachtte aan te tonen, kunnen als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de kandidaat-vluchteling daadwerkelijk banden had met "LTTE", of ervan wordt verdacht en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming. Zoals hierboven al werd uiteengezet heeft u echter op geen enkele manier het CGVS weten te overtuigen van uw profiel van "LTTE"-lidmaatschap verdachte en daarom vervolgde persoon en er kan dan ook niet worden besloten dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Geneefse Conventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou bestaan.

De documenten die u neerlegde zijn niet van dien aard dat ze de appreciatie van uw asielaanvraag door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in de positieve zin kunnen ombuigen. Ze weerleggen immers niets van bovenstaande vaststellingen.

De kopie van uw identiteitskaart en uw geboortecertificaat vormen een begin van bewijs van uw beweerde identiteit en nationaliteit. Die worden niet door het CGVS betwist. De geboortecertificaten van uw echtgenote en van uw twee kinderen zijn identiteitsdocumenten die hen betreffen. Jullie huwelijkscertificaat vormt een begin van bewijs van jullie huwelijk. De kopie van de gezinskaart kan een begin van bewijs vormen van jullie gezinssamenstelling. De foto waarop uw echtgenote een litteken toont geeft geen indicatie van de oorsprong van dat litteken. Het webartikel betreffende de moord op Babiyon toont uw band met die persoon niet aan. Het medisch verslag stelt uw verwondingen en nervositeit vast. Het spreekt zich niet uit over de oorzaken hiervan en het vermag aldus niet de geloofwaardigheid van uw asielrelaas te herstellen. De kopie van het medisch attest van de behandeling van uw echtgenote stelt louter de behandeling van brandwonden vast. Het attest spreekt zich niet uit over de oorzaak. De politieaangifte is louter een aangifte door u en kan de er in vermelde stukken niet vervangen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker beroept zich op de *“schending van de materiële motiveringsverplichting”*. Hij onderwerpt derhalve de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker legt een onvertaalde fotokopie van zijn identiteitskaart en een onvertaald geboortecertificaat neer. Hij beweert dat zijn originele identiteitskaart is gestolen in Brussel en legt ter staving van de diefstal de aangifte bij de politie van Elsene voor. Er kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker geen origineel vertaald identiteitsdocument met foto voorlegt zodat zijn identiteit niet met relatieve zekerheid vaststaat. Dit klemt te meer nu verzoeker met zijn eigen paspoort Sri Lanka verliet. Dat hij vervolgens vanuit Togo met een vals paspoort naar Europa reisde blijft ongestaafd. Verzoeker gaat voorbij aan de herhaaldelijke, systematische en persoonlijke veiligheidscontroles aan de buitengrenzen van de Schengenzone en op internationale vluchten, in het kader van een algemene politiek van versterkte grenscontroles en als maatregel in de strijd tegen het internationale terrorisme en illegale migratie. Voor zover hij verklaart deze te hebben kunnen omzeilen dient hij dit nauwgezet en overtuigend toe te lichten, wat niet het geval is. Dit tast op fundamentele wijze zijn geloofwaardigheid aan en aldus ook de waarachtigheid van de asielmotieven, zijn verklaring illegaal gereisd te hebben en geen paspoort te kunnen voorleggen. Verzoeker toont evenmin aan wanneer hij zijn land verliet en in Europa toekwam.

3.2. Verzoeker stelt vervolging te vrezen door de Sri Lankaanse autoriteiten omwille van zijn activiteiten voor de LTTE. Indien het bezit van een paspoort op zich een mogelijke vervolging niet uitsluit, dient in casu te worden vastgesteld dat verzoeker niet toelicht hoe de Sri Lankaanse overheid een LTTE-verdachte die 43 dagen werd opgesloten de mogelijkheid gaf om zich naar het buitenland te begeven.

3.3. De commissaris-generaal hecht geen geloof aan verzoekers beweringen als ‘tuktuk’ chauffeur te hebben gewerkt in het district Jaffna gezien zijn geringe kennis over het district Jaffna, over gebeurtenissen in de regio, veiligheidsmaatregelen en de verschillende manieren waarop eind 2006 het reizen in Jaffna-district werd bemoeilijkt. Daarnaast druisen zijn verklaringen over zijn adres in tegen de objectieve informatie in het administratief dossier en legde hij tegenstrijdige verklaringen af over zijn verschillende verblijfplaatsen. De bevestiging in het verzoekschrift dat zijn exacte adres *“inderdaad in een andere divisie”* is kan bezwaarlijk de vastgestelde incoherentie herstellen, noch toelichten hoe een taxichauffeur zijn eigen adres niet kent. Voor het overige worden de vaststellingen uit de bestreden beslissing evenmin weerlegd en aldus blijven ze gehandhaafd. Verzoeker toont niet aan bekend te zijn met het noorden van Sri Lanka zodat zijn herkomst uit Jaffna niet komt vast te staan.

3.4. Evenmin kan enig geloof worden gehecht aan verzoekers band met de LTTE via zijn schoonbroer. De CGVS stelt vast dat verzoeker weinig over deze man en zijn activiteiten wist ondanks hun regelmatige contacten en zijn steun (zie CGVS-verhoor p. 13). Het geven van een codenaam die niet verifieerbaar is kan bezwaarlijk de waarachtigheid van de beweringen aantonen te meer nu verzoeker evenmin diens positie en activiteiten kan aanduiden (zie CGVS-verhoor p. 15). Verder kon verzoeker evenmin zijn band met de LTTE en zijn activiteiten voor de LTTE tijdens het vredesbestand dienstig toelichten nog was hij bekend met de houding van de LTTE bij de laatste parlements- en presidentsverkiezingen toen hij nog in Sri Lanka was (CGVS p. 13). Hieruit kan bezwaarlijk enige kennis blijken met een belangrijke LTTE-leider en schoonbroer. Verzoeker betwist, noch weerlegt bovenstaande vaststellingen. Derhalve blijven ze staande.

3.5. Uit een Belgisch medisch attest blijkt dat verzoeker littekens vertoont en zijn linkerpink werd geamputeerd. Een medisch attest is geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de verzoekende partij haar verwondingen opliep. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen; desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen (RvS 10 juni 2004, nr. 132.261; RvV 11 juni 2008, nr. 12.474; RvV 10 oktober 2007, nr. 2468). Aangezien verzoeker niet aantoonbaar uit het noorden van Sri Lanka afkomstig te zijn, noch een LTTE verband aannemelijk maakt kan evenmin geloof gehecht worden aan zijn arrestaties aldaar in april 2007 en juli 2008 en de gevolgen van deze arrestaties, met name zijn marteling en de ziekenhuisopname. Bovendien legde verzoeker tegenstrijdige verklaringen af over de verplichte aanmeldingen na zijn eerste arrestatie. Hij verklaarde immers aanvankelijk dat hij zich wekelijks diende aan te melden om vervolgens te verklaren dat hij zich slechts drie maal diende aan te melden (zie gehoorverslag CGVS, p. 14 en 17). Aangezien verzoeker taxichauffeur is en verplichte politiecontroles zijn professionele bezigheden hinderen zijn dergelijke incoherenties niet aannemelijk. De geloofwaardigheid van verzoekers arrestatie wordt verder ondermijnd nu zijn verklaringen aangaande de moord op Babiyan die hem na zijn eerste gevangenneming had geholpen ingaan tegen de inhoud van het neergelegde internetartikel. Verzoeker meent *“als hij zegt dat de moordenaars vluchten weglopen is het feit dat dit gebeurde met een motorbike niet tegenstrijdig hij stelde alleen dat ze vluchten”*. Daargelaten de verwarrende zinsbouw, doet verzoekers a posteriori verklaring geen afbreuk aan de vastgestelde tegenstrijdigheid dat verzoeker tijdens het verhoor uitdrukkelijk verklaarde dat de man aan zijn huis werd neergeschoten en de daders *“renden weg”* wat ingaat tegen het krantenartikel. Ten slotte wijzigde verzoeker opeenvolgend zijn verklaringen betreffende de clearance die hij kreeg om Jaffna te verlaten en biedt hiervoor geen verklaring. Verzoeker toont dan ook niet aan hoe hij Jaffna zou verlaten hebben terwijl een dergelijke opzet toen minstens een nauwgezette organisatie vergde.

3.6. Verzoeker verwijst naar de richtlijnen van UNHCR inzake Sri Lankaanse asielzoekers (d.d. 5 juli 2010) in het administratief dossier en meent dat hij voldoet aan het risicoprofiel van Tamils die geassocieerd worden met de LTTE. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt echter dat verzoeker het bestaan niet aantoonbaar van een LTTE schoonbroer, noch van eigen activiteiten, noch van zijn aanwezigheid in Noord-Sri Lanka en aldus evenmin van problemen aldaar. Hij voldoet dan ook niet aan de risicoprofielen waarvan sprake in het rapport. Het rapport stelt voorts dat de asielaanvraag van een kandidaat-vluchteling uit Sri Lanka individueel dient te worden beoordeeld en dat een afkomst als Tamil uit het noorden of oosten niet op zich volstaat om een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

3.7. Waar verzoeker verwijst naar de verwondingen van zijn vrouw, wijst de Raad er wederom op dat een medisch attest geen sluitend bewijs is voor de omstandigheden waarin de verzoekende partij haar verwondingen opliep. Bovendien is de foto van zijn echtgenote onduidelijk. Hoe dan ook kan het medische attest van zijn voorgehouden echtgenote en de foto bezwaarlijk een persoonlijke vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker aannemelijk maken.

3.8. Voor het overige beperkt verzoeker zich tot het louter herhalen van zijn voorgehouden vluchtrelaas. Als dusdanig wordt er géén afbreuk gedaan aan de bevindingen van de commissaris-generaal die steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. De overige documenten, met name de huwelijksakte, de drie geboortecertificaten en de gezinskaart kunnen de Raad niet in andere zin doen besluiten gezien de gebrekkige identiteitsdocumenten en het verzonnen karakter van zijn asielmotieven.

3.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet). Verzoeker vreest “dat artikel 3 van het EVRM zal geschonden worden indien hij dient terug te keren naar zijn land van herkomst” en beweert dat er in Sri Lanka sprake is “van willekeurige arrestaties, vervolgingen en misbruik van de PTA act om burgers willekeurig te arresteren”.

4.1.1. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Ter zake kan verwezen worden naar bovenstaande waaruit blijkt dat hij geen vervolging, noch problemen aantoonde in Sri Lanka. Het volstaat dan ook niet te stellen “Dat immers vele gewone burgers zelfs in het Noorden en in het Oosten van Sri Lanka nog dagelijks slachtoffer worden van deze mensenrechtenschendingen” om in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 b van de vreemdelingenwet aan te tonen. Verzoeker erkent voorts terecht dat er thans niet langer sprake is van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c vreemdelingenwet.

4.1.2. Het voordeel van de twijfel kan ten slotte slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54). Dit is in casu, gelet op bovenstaande vaststellingen, niet het geval.

4.2. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht februari tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK